

एवमुपासकांस्तुत्वा अव्यक्तविदां ज्ञानिनां दौर्लभ्यं श्लोकत्रयेणाह येत्विति तु शब्दः सगुणाद्वैलक्षण्यार्थः अक्षरं एतद्वैतदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदंत्यस्थूलमनण्वह्रस्वमदीर्घमित्यादि श्रुत्या सर्वधर्मशून्यं निरूपितं अतएवा निर्देश्यं निर्देष्टुमशक्यं वाचा अव्यक्तं च वाचामगोचरत्वाद्बुद्धेरप्यविषय इत्यर्थः तथा च श्रुतिर्यतो वाचो निवर्त्तते अप्राप्य मनसा सहेति ब्रह्मणो वाङ्मनसा तीतत्वं दर्शयति पर्युपासते सर्वप्रकारेणोपासते उपासनमिहानात्मनामदर्शनमेव यथोक्तं अनात्मा दर्शनेनैव परात्मानमुपास्महेति ननु तर्ह्येवं विधस्य शून्यकल्पस्य सत्त्वे किं मानमत आह सर्वत्रगमिति सत्तारूपेण स्फुरणरूपेण च सर्वत्रगतं यत्सत्तया सर्वसत्ता वद्भवति कथं तस्यासत्त्वं वाच्यमिति भावः नन्वेवं तार्किकाभिमतं सत्ता सामान्यमुक्तं स्यात् तद्विघटः सन्पटः सन्नितिसर्वत्रानुगतं दृश्यते इत्याशंक्याह अचित्यमिति सत्ता सामान्यं हि प्रत्यक्षं तदपि ब्रह्म सत्तानुवेधेनैवात्मानं लभते न स्वतः सिद्धं सामान्यं सत्तजातिः सती घटत्वं सदिति प्रत्ययात् सामान्यस्य सदिति प्रत्ययागोचरत्वे तु तस्यासत्त्वापत्त्यापदार्थत्वमेव न स्यात् तस्मात्सर्वाधिष्ठानभूतं ब्रह्म रूपादिहीनत्वाच्चित्तयितुमशक्यं दूरे तस्य सर्वगतत्वेन प्रत्यक्षगोचरत्वमित्यर्थः ननु सत्सदिति प्रत्ययस्यान्यथाप्युपपत्तौ सत्ता सामान्यवादिनं प्रति तेनाधिष्ठानभूतं ब्रह्म न साधयितुं शक्यमत आह कूटस्थमिति वस्तुतो स दपि सदिवावभासमानं कूटं यथा कूटकार्षापणं कूटनुले तितद्वत्कूटः अहंकारः प्रतीच्यभेदेन भासमानत्वे सतिकादाचित्कत्वाद्योयदभेदेन कदाचिद्भातिसतत्र मिथ्या कल्पितो यथारज्जूरगस्तथाचायमहंकारो मिथ्यात्वात् कूटसंज्ञस्तत्र तिष्ठति तद्भासकत्वे

येत्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासते ॥ सर्वत्रगमचित्यं च कूटस्थमचलं ध्रुवं ॥ ३ ॥

नेतिकूटस्थं चैतन्यं अहमनुभवे हि अहंकारो दृश्यतया भातितद्भासकं च चैतन्यं ततो न्यत् यथा घटभासकोर्को घटादन्यस्तद्वत् एतेन नित्यापरोक्षत्वं ब्रह्मणः साधितं नन्वहमनुभव एवात्मविषयोऽतो हर्मथ एवात्मानतोन्य आत्मा स्तीत्याशंक्याह अचलमिति अहमर्थो हि सुखी दुःखी परिणाम्या विर्भावतिरोभावशीलश्चातश्चलः आत्मा तु न तथा तस्य तथात्वेऽनिर्मोक्षापत्तेः वन्धौ ण्यवद्दुःखादिधर्मिण आत्यंतिकदुःखनाशस्य मोक्षस्य धर्मिणा शमंतरेणासंभवात् घटे यावद्दूषणाशदर्शनात् आत्मनस्तिरोभावे च जगदां ध्यं प्रसज्येत सुषुप्तावपितत्रत्यसुखाज्ञानसाक्षित्वेना विर्भूतस्वरूप एवात्मा स्ति अन्यथा सुप्तोत्थितस्य सुखमहमस्वाप्समिति परामर्शायोगात् ननु सुषुप्तौ सन्नप्यात्मानप्रकाशते तत्प्रकाशकस्य मनःसंयोगस्याभावात् कर्त्रा व्याप्रियमाणं हिकरणं क्रियां साधयति न च सुषुप्तौ करणव्यापारो स्ति तस्मान्न्यस्तवास्यस्तक्षेवात्मा सुषुप्तौ ज्ञानादिगुणहीनोऽप्रकाशमानोऽस्येवेत्याशंक्याह ध्रुवमिति ननु आत्मा किं सत्ता मात्रेणायस्कांतवत्करणानि प्रवर्त्तयति उत व्यापाराविष्टः सन् नाद्यः इष्टापत्तेः त्वन्मते च आत्मनः कर्त्तृत्वासिद्धेः नांत्यः अनित्यत्वापत्तेः व्यापारो हि स्पंदः स च परिच्छिन्नस्यैव युज्यते न विभोः विभुत्वहाने चाणुत्वानभ्युपगमात् मध्यमपरिमाणत्वे घटादिवदनित्यतापत्तिः तस्मात्ध्रुवं अप्रच्युतस्वभावमक्षरमित्यर्थः ॥ ३ ॥